

Arrest

nr. 221 230 van 15 mei 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: **Xalias X**

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X *alias* X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 2 januari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 3 april 2008, verklaarde er zich op 7 april 2008 een eerste maal vluchteling.

1.2. Op 25 november 2008 nam de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in arrest nr. 19.216 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Op 18 september 2009, 4 november 2009, 7 december 2009, 16 maart 2010 en 26 maart 2010 verklaarde verzoeker zich respectievelijk een tweede, derde, vierde, vijfde en zesde maal vluchteling waarbij de Dienst Vreemdelingenzaken telkens een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag nam.

1.4. Op 29 september 2015 verklaarde verzoeker zich een zevende maal vluchteling. Op 27 juli 2017 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, waartegen verzoeker geen beroep aantekende.

1.5. Op 8 juni 2018 verklaart verzoeker zich een achtste maal vluchteling.

1.6. Op 30 november 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Bhutanese nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn uit het district Chirang. Uw vader is van Nepalese origine maar werd geboren in Bhutan. U weet niet van welke origine uw moeder is. In 1988 of 1989 werden jullie Bhutan uitgewezen. U was toen vijf of zes jaar oud. Uw ouders brachten u naar uw oom langs moederszijde in Delhi om in India te studeren. Uw ouders vestigden zich in Assam. U verbleef bij uw oom tot het einde van uw studies in 2001. Dat jaar overleed uw vader. U trok naar Assam om uw moeder bij te staan. Samen met haar hield u in Palden Bazar in Guwahati uw vaders winkel verder open. In december 2002 kwamen leden van een "terroristische beweging" –de Alfa-groep- u bedreigen. Ze eisten dat u hen "het ding" overhandigde dat uw vader blijkbaar voor hen bewaarde. U wist niet waarover het ging. Sindsdien kwamen ze om de twaalf à dertien dagen "het ding" opeisen. Ze dreigden er mee u te doden als u hen "het ding" niet bezorgde. Op een dag braken ze uw winkeltje af. En gooiden alles op straat. Ondertussen had u ook nog problemen met andere personen die vonden dat u moest ophoepelen. Ze vochten met u. U vluchtte naar Sivazagar. Daar zette u opnieuw een winkeltje op. U kreeg er dezelfde problemen. Mensen vonden dat u moest verdwijnen uit Assam en naar Bhutan moest terugkeren. Ook de personen van de Alfa-groep wisten er u te vinden. Opnieuw dreigden ze u te doden als u hen "het ding" niet zou overhandigen. Ze toonden u daarbij een revolver. U vluchtte naar Delhi waar u een maand verbleef. U was bang dat ze u daar ook zouden vinden. U trok naar Calcutta. Ook daar was u bang dat ze u zouden vinden. U vond een smokkelaar. Eind februari verliet u India met een vals paspoort en aan boord van een vrachtschip. U voer naar Rusland. Vanuit Rusland reide u met de bus, de trein en te voet naar België waar u op 3 april 2008 arriveerde en op 7 april 2008 een verzoek om internationale bescherming indiende. Ter staving van uw asielaanvraag legde u toen volgende documenten neer: een geboortecertificaat, kopieën van twee attesten van de "Central Board of Secondary Education", puntenlijst van de "Central Board of Secondary Education", kopie's van een "Provision Certificate" van uw studies in India, en kopieën van twee rekeningen van inkopen.

Op 25 juni 2008 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van het feit dat geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde Bhutanese nationaliteit en herkomst uit Bhutan omwille van een gebrekkige kennis van uw etnische achtergrond, van de problemen van de bevolkingsgroep waartoe u beweert te behoren, van uw eigen en uw moeders origine en van de problemen van uw ouders in Bhutan waardoor u een grote desinteresse vertoonde in uw achtergrond, herkomst en in de zaak van de Bhutanese vluchtelingen. Uw problemen in India waarheen u beweerde te zijn gevlucht waren evenmin geloofwaardig. De documenten die u neerlegde vermochten niet de appreciatie van uw asielaanvraag in de positieve zin om te buigen. Op 8 juli 2008 stelde u tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 25 november 2008 velde de RvV een arrest tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming.

Op 18 september 2009 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde dat u verscheidene cursussen volgde in België, dat u onmogelijk kan terugkeren naar Bhutan omdat de regering van Bhutan weigert om vluchtelingen terug op te nemen. U verwees daarbij naar drie "landgenoten" die van de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) het antwoord kregen dat het voorlopig onmogelijk is om terug te gaan. Verder herhaalde u de problemen die u in India zou hebben gekend. U voegde er aan toe dat u graag legaal in België zou willen verblijven om u verder te ontwikkelen op het vlak van muziek, dans en mode-design. Op 7 oktober 2009 verklaarde de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) uw verzoek niet-ontvankelijk omdat het volgen van cursussen in België de conclusies van de Belgische instanties niet weerleggen, omdat u uw asielmotieven herhaalde en dat uw verklaringen dat u niet met IOM naar Bhutan kan terugkeren de vaststellingen van het CGVS over de ongeloofwaardigheid van uw beweerde Bhutanese nationaliteit en herkomst uit Bhutan niet weerleggen. Op 4 november 2009 diende u een derde verzoek om internationale bescherming in. U herhaalde uw asielmotieven en herhaalde dat u in België een toekomst wil opbouwen. U legde algemene informatie over aanslagen van het ULFA en over aanslagen in India neer.

Op 17 november 2009 verklaarde de DVZ uw verzoek niet-ontvankelijk op grond van het feit dat u geen enkel document voorlegde dat uw asielaanvraag ondersteunde, van het feit dat u uw asielmotieven herhaalde en van het feit dat u geen gegevens naar voren bracht dat er, wat u betreft, ernstige aanwijzingen bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december. Op 7 december 2009 diende u een vierde verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde dat u thuis een origineel hotelticket hebt dat bewijst dat u in India in een hotel hebt verbleven en originele foto's van u en uw familie in Bhutan. U voegde er aan toe dat u nog een bevestigingsbrief had van een Bhutanees die u en uw ouders in Bhutan heeft gekend. Verder verklaarde u dat het hier moeilijk overleven was zonder documenten, dat u absoluut niet terugging naar uw land, dat de regering van Buthan u nooit heeft geaccepteerd, u nooit identiteits- en verblijfsdocumenten heeft gegeven en dat u niet kan terugkeren. U verklaarde tevens dat u in India geen identiteits- en verblijfsdocumenten hebt maar er wel hebt gestudeerd en dat u de documenten van die studies al neerlegde tijdens uw vorige asielaanvragen. Verder stelde u dat u uw problemen al hebt uitgelegd bij uw vorige asielaanvragen. U gaf aan pijn te hebben in uw maag in de buurt van uw nieren waarvan u soms wakker wordt. Op 15 februari 2010 verklaarde de DVZ uw verzoek niet-ontvankelijk op grond van het feit dat ze niet kon oordelen over documenten die bij u thuis liggen, dat u aangaf uw problemen al bij uw vorige asielaanvragen te hebben naar voren gebracht, dat die problemen toen al werden behandeld en negatief afgesloten, dat de medische elementen het voorwerp uitmaken van een specifieke procedure voorzien in artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, dat u geen nieuwe elementen aanbrengt die betrekking hebben op feiten en gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure en dat u geen nieuwe gegevens naar voren bracht die, wat u betreft, wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

Op 16 maart 2010 diende u een vijfde verzoek om internationale bescherming in. U legde een rekening van een hotelverblijf dd. 17 januari 2004 op uw naam en de enveloppe waarin ze zou zijn verstuurd. U verklaarde dat dit uw verklaringen van uw verblijf in Assam in 2004, India, bevestigt. U voegde er aan toe dat u onmogelijk kon terugkeren naar Bhutan en dat de Bhutanese regering u toch niet zou toelaten. Verder gaf u opnieuw aan jaren in India te hebt gewoond en gestudeerd en dat u er geen enkel document had en dat het daardoor moeilijk was u er te verplaatsen. Verder stelde u dat de persoon die u de hotelrekening stuurde u niet kon helpen om documenten van uw familie of vrienden te sturen omdat hij bang was in problemen te komen met de Bhutanese regering. Verder verklaarde u dat het niet mogelijk was voor u krantenartikelen terug te vinden over uw problemen met de terroristische groeperingen en dat u niet naar de politie kon gaan in India omdat u er een illegale vluchteling was. U stelde tevens dat het moeilijk overleven is in België zonder documenten en dat uw regularisatie werd afgewezen. U herhaalde dat u maagproblemen hebt en voegde er aan toe dat u ook problemen hebt met uw bewustzijn. U voegde er aan toe dat u van andere Bhutanezen in België had vernomen dat het onmogelijk is terug te keren. Op 16 maart 2010 verklaarde de DVZ uw verzoek niet-ontvankelijk op grond van het feit dat u had nagelaten de hotelrekening naar voren te brengen in een vorige procedure terwijl u ze al in uw bezit had, dat de enveloppe is wat ze is en enkel aantoonde dat u post ontvangt uit India, dat u zich nog steeds op dezelfde asielmotieven beroept die door het CGVS en de RVV ongeloofwaardig werden bevonden, dat wat u hoorde van andere Bhutanezen in België een blote bewering was en dat het CGVS en de RVV al oordeelden dat uw Bhutanese nationaliteit of herkomst uit Bhutan ongeloofwaardig is, dat u inging op uw moeilijke leefsituatie in België en dat deze niet relevant is voor de beoordeling van uw vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of een risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming, dat uw medische problemen het voorwerp uitmaken van een specifieke procedure voorzien in artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en dat u geen nieuwe gegevens aanbracht met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure dat er, wat u betreft, een ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of op het lopen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980.

Op 26 maart 2010 diende u een zesde verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde geen nieuwe documenten en elementen te hebben voor uw verzoek. U legde wel twee internetartikels neer over de algemene problemen in Bhutan en over hoe de Bhutanese overheid de mensen onderdrukt en misbruikt. U verklaarde dat uw ouders zijn overleden en dat uw vriend u geen documenten meer durft op te sturen uit schrik voor de Bhutanese overheid. U stelde dat uw problemen nog steeds actueel waren in Bhutan waardoor u er niet kan naar terugkeren. Op 26 maart 2010 verklaarde de DVZ uw verzoek niet-ontvankelijk op grond van het feit dat de internetartikels over Bhutan de appreciatie van de Belgische asielinstanties dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw Bhutanese nationaliteit niet kunnen wijzigen, dat u geen nieuwe gegevens aanbracht met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure dat er, wat u betreft, geen ernstige

aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

Op 29 september 2015 diende u een zevende verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde dat u staatloos bent. U stelde dat u naar de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) ging en dat zij verklaarden dat ze u niet naar Bhutan kunnen sturen. U stelde tevens dat u naar de Bhutanese ambassade ging en dat zij stelde dat ze u geen documenten kan geven omdat ze geen opdracht hebben gekregen van de overheid maar dat ze praten met de overheid van Bhutan om toestemming te krijgen omdat er veel mensen in uw situatie zijn. U voegde er nog aan toe dat u ook naar de Indische en Nepalese ambassade bent gegaan en zij u ook geen documenten kunnen geven. U stelde dat uw moeder uit Nepal afkomstig is maar al lang geleden Nepal heeft verlaten. U stelde dat u in deze periode ook het slachtoffer was van mensenhandelaars die u in slechte omstandigheden lieten werken voor weinig geld. U stelde verder dat u al 8 jaar in België bent en graag wil werken en leven, dat u nergens anders heen kan, dat u Bhutan hebt verlaten toen u vijf jaar oud was, dat u daar niets had, dat u in India angsten had, dat uw ouders zijn overleden, dat u het hier moeilijk hebt en soms werk hebt. U legde volgende documenten neer: een bewijs van aangetekende zending van een brief naar de Bhutanese ambassade in Brussel, een kopie van een verklaring van de IOM, Een verhoorblad (proces-verbaal) van de Federale politie van Mechelen, een email aan de Indische ambassade, een attest van de Nepalese ambassade en een proces-verbaal van verhoor van de FOD Sociale Zekerheid Sociale Inspectie. Op 27 juli 2017 verklaarde het CGVS echter ook uw zevende verzoek niet-ontvankelijk, daar u er nog steeds niet in geslaagd was om uw nationaliteit aannemelijk te maken. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

In september of oktober 2017 trok u naar Frankrijk om er eveneens een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Gezien België krachtens de Dublinverordening verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van dit verzoek werd u overgebracht naar België waar u op 8 juni 2018 een achtste verzoek om internationale bescherming zou indienen. U stelde in het verleden te hebben gelogen. Zo zou u eigenlijk D.R. heten en van Tibetaanse origine zijn. Uw ouders zouden Tibet lang geleden zijn ontvlucht richting Nepal, alwaar zij zich zouden vestigen. U beweerde dan ook geboren te zijn in Mustang, Nepal en zou daar ook het grootste deel van uw leven hebben gewoond. Omdat u geen documenten had ter staving van uw ware herkomst zou u op aanraden van anderen verklaard hebben een Bhutanees te zijn. Ook de documenten die u in het verleden had neergelegd bleken niet echt. U verklaarde Nepal te hebben verlaten daar u er geen documenten had en vreesde te worden gearresteerd en/of te worden gedeporteerd richting China. Tot slot zou u ook in Nepal regelmatig te maken hebben gekregen met discriminatie en pesterijen door de autoriteiten vanwege uw Tibetaanse afkomst. Ter staving van uw achtste verzoek legde u enkel een bewijs neer van uw verzoek om internationale bescherming in Frankrijk. Na afloop van het gehoor zou u daar nog een attest aan toevoegen van het Bureau du Tibet waarop men stelt dat u hen hebt bezocht.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering een persoon van Tibetaanse origine met de Chinese nationaliteit te zijn en wel om volgende redenen.

Vooreerst wordt uw algemene geloofwaardigheid reeds ernstig ondermijnd gezien het leugenachtige karakter van uw vorige verzoeken. Immers verklaarde u in het verleden steevast over de Bhutanese nationaliteit te beschikken, reeds op jonge leeftijd naar India te zijn gevlucht en omwille van problemen met de "Alfa-groep" India te hebben verlaten. Hoewel het CGVS van oordeel was dat geen enkel geloof kon worden gehecht aan uw problemen, noch aan uw bewering een Bhutanees te zijn hield u ook in uw tweede, derde, vierde, vijfde, zesde en zelfs zevende verzoek vast aan diezelfde ongeloofwaardige motieven. Heden stelt u in uw huidig, achtste verzoek om internationale bescherming echter dat u in het verleden had gelogen en verklaarde u een Tibetaan te zijn afkomstig uit Nepal. Dat u zou aangeven te hebben getracht om doelbewust de Belgische autoriteiten te misleiden is bijzonder frappant.

Dat u heden met uzelf in het reine wenst te komen is op zich wel lovenswaardig, doch dat u hier pas na ruim tien jaar en zeven verzoeken later mee op de proppen zou komen, is dan weer niet ernstig. Wat er ook van zij, daar u in het verleden niet om een leugen verlegen zat, ziet het CGVS geen reden om zomaar aan te nemen dat u nu wel de waarheid zou spreken. Mocht u immers daadwerkelijk Tibetaan zijn en om die reden uw land van herkomst zijn ontvlucht, is het niet duidelijk waarom u dit niet eens zou vermelden. De verschoning die u hiervoor aanhaalde, dat u geen Tibetaanse documenten had en op aanraden van "vrienden" en de smokkelaar verklaarde een Bhutanees te zijn (en ter staving daarvan zelfs valse documenten neerlegde), overtuigt geenszins. Op een verzoeker om internationale bescherming rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissarisgeneraal, zodat deze kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust en u meermaals werd geconfronteerd met het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 12 september 2018, p. 3-4). **Dat u er jarenlang telkens voor opteerde om een fictief relaas op te hangen, eerder dan meteen schoon schip te maken, doet absoluut afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.**

Ten tweede legde u geen enkel origineel en relevant document neer ter staving van uw identiteit, uw Tibetaanse afkomst en/of Chinese nationaliteit, relaas noch reisweg. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, d.d. 31 mei 2018, p. 1), werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in de dit verzoek én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit, relaas en reisweg zo goed mogelijk te staven. U dan ook gevraagd naar stukken ter staving van uw identiteit en of herkomst, liet u echter vallen geen contacten meer te hebben in Nepal, doch merkte u op eigenlijk niet eens te hebben geprobeerd dergelijke stukken te bekomen. Wat er ook van zij, u stelde nooit een 'Green Book' te hebben gehad, doch beweerde er in België wel te hebben getracht één te bemachtigen, zij het opmerkelijk genoeg zonder succes. Uit toegevoegde informatie blijkt immers dat meer dan negentig procent van de Tibetaanse ballingen een 'Green Book' hebben en deze bovendien uitgereikt worden op basis van verklaringen. Daarnaast konden uw verklaringen over zo'n 'Green Book' niet overtuigen. U immers gevraagd wat zo'n boekje dan wel inhoudt stelde u nogal weinig afdoend dat het "een soort van Tibetaans paspoort (is), dat je Tibetaan bent" en gevraagd wat daar nog in stond antwoordde u als volgt: "Naam, geboortedatum alles staat erin. Ik las het niet aangezien ik het niet heb". Dat u hierover dusdanig weinig weet te vertellen is op zich al opvallend. Bovendien is een 'Green Book' een document van de Tibetaanse overheid in ballingschap dat wordt gebruikt om een bijdrage te betalen en om te stemmen bij de verkiezingen, in tegenstelling tot wat u beweert is het dus niet in eerste instantie een 'paspoort'. Het kan bovendien overal ter wereld (met uitzondering van de VRC) bij vertegenwoordigers van de Tibetaanse overheid verkregen worden. Dat u nooit een 'Green Book' hebt gehad en hierover zelfs foutieve verklaringen aflegt is dan ook een sterke indicatie dat u niet van Tibetaanse origine bent. Ook het attest uitgegeven door het Bureau du Tibet vermag niet deze appreciatie te wijzigen. Immers wordt hierop enkel vermeld dat u ginds bent langs geweest, doch geeft dit geenszins enig uitsluitel over uw identiteit of herkomst. Wat betreft het bewijs van uw verzoek om internationale bescherming in Frankrijk dient vermeld dat dergelijk stuk geenszins als identiteitsbewijs kan gelden. Dat u overigens in Frankrijk zou vermelden geboren te zijn in "Tulang Lhasa, Tibet", daar waar u ten aanzien van het CGVS heden beweerde in Mustang te zijn geboren is tekenend voor uw absoluut gebrek aan oprechtheid (CGVS, p. 3-5, 9, 13). **In ieder geval, het ontbreken van een geldig, origineel identiteitsbewijs houdt opnieuw een negatieve indicatie in met betrekking tot uw geloofwaardigheid, daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.**

Ten derde kon ook uw kennis over uw beweerde herkomstregio allerm minst overtuigen. Zo verklaarde u dat uw ouders afkomstig waren uit Lhasa Thulang in Tibet en gevraagd wat u over uw regio van origine zou weten antwoordde u enkel "Ik hoorde Thulang Lhasa" en stelde u daar verder niet veel over te weten. Wat meer is, u de mogelijkheid geboden alles te vertellen wat u wist kon u enkel aangeven dat "Er is de Potala in Lhasa, Lhasa is de hoofdstad van Tibet". U kende bij uitbreiding geen enkel andere plaats bij naam, noch had u eigenlijk enige informatie over Tibet. U had hoe dan ook geen idee of Tibetanen eigenlijk de Chinese nationaliteit bezitten en wist bij uitbreiding niets te vertellen over China. U wist niet exact wanneer uw ouders Tibet zouden hebben verlaten, noch had u enig idee langs waar men zou zijn gereisd. Dat u overigens in het verleden steevast beweerde dat uw moeder van Nepalese origine zou zijn, ontkende u dan weer.

U had verder geen weet welke documenten uw ouders in Tibet zouden hebben gehad, noch had u enig idee wat een 'hukou' (vestigingsboekje), nochtans essentieel, zou zijn. De verschoning die u hiervoor aanhaalt, als zou u hier niet veel over weten daar u er nooit woonde, overtuigt geenszins (CGVS, p. 7-9). Immers kan redelijkerwijs worden verwacht dat u zich enigszins zou interesseren in de plek waar de roots van u en uw familie zouden liggen en bovendien verklaarde u in Nepal regelmatig met Tibetanen in contact te zijn gekomen. Dat u hierover dan ook amper iets weet te vertellen overtuigt niet (CGVS, p. 13).

Ten vierde slaagde u er evenmin in uw leven in Nepal als Tibetaan in ballingschap aannemelijk te maken. Zo verklaarde u nooit documenten te hebben gehad in Nepal en u gevraagd of uw ouders zich ooit registreerden als vluchteling in Nepal antwoordde u vreemd genoeg dat u hier eigenlijk geen weet van had. U dan ook gepolst of zij iets van documenten zouden hebben gehad zou u daarenboven aan toevoegen dat u dat "Niet gezien hebt" daar u "Klein was", hetgeen nogal weinig afdoend was. In ieder geval, u dan ook gepolst over welke documenten Tibetaanse vluchtelingen in Nepal kunnen beschikken stelde u enkel 'Green Book', doch niets meer. Hoe dan ook blijkt uit toegevoegde informatie dat Tibetanen die voor 1989 in Nepal aankwamen wel verblijfsdocumenten kregen. Bovendien blijkt uit dezelfde informatie dat de zogenaamde Refugee Card of Refugee Certificate uitgereikt door de Nepalese overheid aan Tibetaanse vluchtelingen van 1972 tot 1989 nog steeds verlengd kan worden. Hoewel u zelf deze kaart niet kan verkregen hebben gezien uw beweerde leeftijd, moeten er in de Tibetaanse gemeenschap waarin u circuleerde ongetwijfeld personen geweest zijn die eerder in Nepal aankwamen (zoals uw ouders) en nog steeds in het bezit waren van zo'n kaart. Dat u de naam van dit document dan ook zou ontglippen is bevreemdend. Wat meer is, u dan ook gevraagd naar de stappen die Tibetaanse vluchtelingen in Nepal zouden kunnen ondernemen stelde u dat velen onder hen naar het 'Reception Centre Nelen Khang' zouden gaan. U dan logischerwijs ook gepolst of u met hen contact zou hebben opgenomen stelde u vreemd genoeg dat u "er heen ging, meer ik bleef er niet. Ging gewoon kijken". Daar uit dezelfde informatie blijkt dat het Tibetan Reception Centre of Nelen Khang in Kathmandu de ultieme bestemming is voor Tibetanen die op illegale wijze de grens met Nepal hebben overgestoken, overtuigt uw bewering hen nooit om hulp te hebben gevraagd allerm minst. U stelde daarnaast dan wel eens te hebben getracht in "een kantoor" een Nepalese identiteitskaart te verkrijgen, alsook richting een Tibetaans vluchtelingenkamp te zijn getrokken, maar dat u dan ook zou aangeven dat er naast deze geen andere hulpmogelijkheden bestaan is eigenlijk niet ernstig. Dient nog aan te worden toegevoegd dat uit toegevoegde informatie blijkt dat de meeste Tibetanen sinds de jaren negentig India als eindbestemming hebben gezien het feit dat India wel verblijfsdocumenten uitreikt aan Tibetanen, dat Tibetanen er legaal en langdurig kunnen verblijven en er over heel wat rechten beschikken. Dat u ondanks meerdere bezoeken aan India ervoor opteerde een illegaal bestaan te leiden in Nepal is niet aannemelijk (CGVS, p. 10-20).

Ten vijfde spreekt ook uw reisweg uw beweringen verder tegen. Vooreerst legde u immers geen enkel stuk neer ter staving van uw reisweg (supra). U wist verder uw vertrek uit Nepal of uw aankomst in België niet beter te plaatsen dan "Einde van het jaar 2007" en "2008". Wanneer precies, wist u niet. U beweerde vanuit Nepal richting Calcutta te zijn gereisd, maar gevraagd naar plaatsen die u onderweg zou passeren kon u er slechts twee bij naam noemen. U beweerde de grens te zijn overgestoken met een vals Nepalees paspoort, doch kon u hierover eigenlijk amper iets kwijt. U had geen idee welke naam, geboortedatum en geboorteplaats werden vermeld, noch had u weet van eventuele visa in het paspoort. Zelfs wanneer u naar de kleur werd gepolst antwoordde u nogal weinig overtuigend "Soort groen, denk ik". U stelde verder vanuit Calcutta de boot te hebben genomen, maar gevraagd van waar u de boot nam antwoordde u slechts "Ik bleef er niet lang, er is een klein hotel". Waar dat was, wist u niet. U had verder geen idee welke boot u had genomen, noch wist u ook nog maar één iets noemenswaardig over die boot te vertellen. Wie nog op de boot zat kon u niet beter omvatten dan "Ze leken Indiërs. Of Bangladesh of gelijkaardig". U verder gevraagd naar waar de boot u zou hebben gebracht antwoordde u nogal vaag "We stopten in Turkije, of zoiets", maar waar precies wist u niet. In ieder geval, u reisde vanuit Turkije verder richting België, doch slaagde er niet ook nog maar één land op te noemen die u onderweg passeerde (CGVS, p. 16-17). **Dat u over een dusdanig ingrijpende gebeurtenis niet meer zou kunnen vertellen dan bovenstaande is opmerkelijk en doet vermoeden dat u op een andere manier, langs een andere weg en met andere documenten bent gereisd dan u beweert.**

Tot slot kan nog worden opgemerkt dat u aangaf in Nepal een moeilijk leven te hebben wegens uw Tibetaanse afkomst en/of uw illegaal verblijf aldaar. Aangezien daar geen enkel geloof aan wordt gehecht, komen ook uw problemen die daaraan zijn gelinkt niet geloofwaardig over. Hoe dan ook konden uw verklaringen an sich amper overtuigen. Vooreerst wist u de problemen die u zou hebben gekend niet te staven, waardoor dit in wezen niets meer dan een blote bewering blijkt. Hoe dan ook is het opmerkelijk dat u de problemen die u in Nepal met de autoriteiten en/of de bevolking nooit eerder zou hebben vermeld. Zo verklaarde u gepest te worden wegens het dragen van Tibetaanse kledij en te worden gevisieerd door de Nepalese autoriteiten. Vreemd genoeg verklaarde u echter wanneer u werd gepolst naar de problemen met de Nepalese autoriteiten daar eigenlijk nooit problemen mee te hebben gehad.

U verklaarde slechts één maal te zijn tegengehouden, doch verder niet met hen in aanvaring te zijn gekomen. Opmerkelijk genoeg zou u daar nog aan toevoegen eigenlijk ook door hen te worden geslagen, al leek u zich niet meer te herinneren wanneer dat was. U stelde verder evenmin de verjaardag van de Dalai Lama te kunnen vieren in Nepal, doch gaf u toe zijn verjaardag niet exact te kunnen plaatsen (CGVS, p. 18-19). Dergelijke vage verklaringen overtuigen niet. Te meer u al die jaren in Nepal beweerde te hebben gewoond, doch weinig gehaast leek om te vertrekken, ondermijnt dergelijke laattijdigheid uw geloofwaardigheid enkel verder. Met betrekking tot uw vrees een levenslange gevangenisstraf te krijgen in geval van terugkeer naar Tibet, VRC, dient tot slot opgemerkt te worden dat er geen geloof kan gehecht worden aan deze vrees gezien u er niet in slaagde aannemelijk te maken de Chinese nationaliteit te bezitten. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat u onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat de vaststelling dat u kennis heeft van de Tibetaanse taal onvoldoende is om te concluderen dat u van Tibetaanse afkomst bent en de Chinese nationaliteit hebt. Uit toegevoegde informatie blijkt dat er in Nepal ook talen behorend tot de Tibetaanse taalgroep gesproken worden. Het is voorts ook mogelijk dat u op andere manieren de Tibetaanse taal hebt aangeleerd, zoals door contacten met personen van de Tibetaanse gemeenschap. De beperkte kennis die u hebt van Tibet kan eveneens verworven of aangeleerd zijn door middel van dergelijke contacten, bronnen op het internet of andere bronnen.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: een Engelstalige vertaling van 9 augustus 2018 van een Nepalees certificaat van 9 juli 2018 (stuk 3), een foto van een paspoort (stuk 4), een UNHCR Factsheet inzake Nepal van maart 2016 (stuk 5) en artikels in verband met Tibetanen in Nepal (stuk 6).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept hij de schending in van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.2.2. Op 7 april 2008 diende verzoeker een eerste verzoek om internationale bescherming in. Verzoeker verklaarde de Bhutaanse nationaliteit te bezitten en op vijf- à zesjarige leeftijd met zijn ouders naar India te zijn gevlucht alwaar hij problemen kende met een terroristische bewering (de Alfa-groep), alsook problemen te ondervinden met de lokale bevolking. In het arrest nr. 19.216 van 25 november 2008 besliste de Raad tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden Bhutaanse nationaliteit. Vervolgens diende verzoeker op 18 september 2009, 4 november 2009, 7 december 2009, 16 maart 2010 en 26 maart 2010 respectievelijk een tweede, derde, vierde, vijfde en zesde verzoek om internationale bescherming in. Telkenmale nam de Dienst Vreemdelingenzaken betreffende deze volgende verzoeken om internationale bescherming een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag omdat verzoeker geen elementen bijbracht die op de eerdere beoordeling van de Belgische asielinstanties in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming een ander licht zouden kunnen werpen. Verzoeker diende tegen geen van deze beslissingen van de Dienst Vreemdelingenzaken inzake zijn tweede tot en met zesde verzoek om internationale bescherming een beroep in, zodat deze beslissingen intussen definitief zijn geworden. Op 29 september 2015 diende verzoeker een zevende verzoek om internationale bescherming in, waaromtrent de commissaris-generaal op 27 juli 2017 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag nam daar verzoeker opnieuw geen elementen bijbracht die op de beoordeling van de Belgische asielinstanties in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming een ander licht zouden kunnen werpen. Ook tegen deze beslissing van de commissaris-generaal van 27 juli 2017 diende verzoeker geen beroep in, zodat deze beslissing intussen eveneens definitief is geworden.

2.3.2.3. Op 8 juni 2018 diende verzoeker onderhavig achtste (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Verzoeker stelt dat hij in het kader van zijn vorige verzoeken om internationale bescherming niet de waarheid heeft verteld en dat hij niet de Bhutaanse nationaliteit heeft. Hij stelt dat hij van Tibetaanse origine is, dat zijn ouders vóór zijn geboorte naar Nepal vluchtten, dat hij in Nepal is geboren en dat hij Nepal heeft verlaten omdat hij er geen documenten had en vreesde te worden gearresteerd en/of naar China te worden gedeporteerd.

2.3.2.4. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij in het kader van zijn voorgaande zeven verzoeken om internationale bescherming leugenachtige verklaringen aflegde en de Belgische asielinstanties bewust trachtte te misleiden met betrekking tot zijn identiteit, zijn nationaliteit, zijn verblijfplaats(en) voorafgaand aan zijn komst naar België en zijn vluchtrelaas, zonder dat hij hiervoor een afdoende verschooning kan doen gelden, hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid, temeer daar er geen redenen zijn om aan te nemen dat hij heden wel de waarheid zou spreken; (ii) hij geen enkel origineel, relevant document voorlegde ter staving van zijn identiteit, Tibetaanse origine, Chinese nationaliteit, vluchtrelaas en/of reisweg, hetgeen des te meer klemmt daar zijn verklaringen over de documenten die Tibetaanse vluchtelingen hebben (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) gebrekkig zijn; (iii) zich aan het voorgaande nog toevoegt dat het voorgelegde attest van het *Bureau du Tibet* (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) slechts vermeldt dat verzoeker hier is langs geweest hetgeen niet zijn voorgehouden herkomst en/of nationaliteit kan bevestigen, alsmede dat het voorgelegde bewijs van zijn in Frankrijk ingediend verzoek om internationale bescherming niet als identiteitsbewijs kan gelden temeer daar hij in Frankrijk een andere geboorteplaats opgaf (Thulang Lasa, Tibet) dan hij heden ten aanzien van de Belgische asielinstanties voorhoudt

(Mustang); (iv) zijn kennis over de beweerde regio van herkomst van zijn ouders in Tibet gebrekkig is; (v) zijn verklaringen over en zijn kennis van het leven als Tibetaan in ballingschap in Nepal eveneens gebrekkig zijn, waardoor hij niet aannemelijk maakt als Tibetaan in ballingschap in Nepal te hebben geleefd; (vi) zijn verklaringen over zijn reisweg dermate vaag en niet-doorleefd zijn dat verder afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden nationaliteit, herkomst en vluchtrelaas; (vii) hij inzake zijn beweerde problemen als Tibetaanse balling in Nepal niet verder komt dan het opwerpen van blote beweringen en vage en tegenstrijdige verklaringen, zodat aan deze problemen geen geloof kan worden gehecht; (viii) zijn kennis van de Tibetaanse taal en van Tibet op zich onvoldoende is om zijn Tibetaanse origine en/of zijn Chinese nationaliteit alsnog aannemelijk te maken daar hij deze kennis ook door zelfstudie of door overdracht door derden kan opdoen; en (ix) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen (zie ook *supra*).

2.3.2.5. De Raad stelt vast dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt om op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere (in het kader van onderhavig, achtste verzoek om internationale bescherming) afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.2.6. Zo motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker in het kader van zijn voorgaande zeven verzoeken om internationale bescherming leugenachtige verklaringen aflegde en de Belgische asielinstanties bewust trachtte te misleiden met betrekking tot zijn identiteit, zijn nationaliteit, zijn verblijfplaats(en) voorafgaand aan zijn komst naar België en zijn vluchtrelaas, zonder dat hij hiervoor een afdoende verschoning kan doen gelden, hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid, temeer daar er geen redenen zijn om aan te nemen dat hij heden wel de waarheid zou spreken:

“Vooreerst wordt uw algemene geloofwaardigheid reeds ernstig ondermijnd gezien het leugenachtige karakter van uw vorige verzoeken. Immers verklaarde u in het verleden steevast over de Bhutaneze nationaliteit te beschikken, reeds op jonge leeftijd naar India te zijn gevlucht en omwille van problemen met de “Alfa-groep” India te hebben verlaten. Hoewel het CGVS van oordeel was dat geen enkel geloof kon worden gehecht aan uw problemen, noch aan uw bewering een Bhutanees te zijn hield u ook in uw tweede, derde, vierde, vijfde, zesde en zelfs zevende verzoek vast aan diezelfde ongeloofwaardige motieven. Heden stelt u in uw huidig, achtste verzoek om internationale bescherming echter dat u in het verleden had gelogen en verklaarde u een Tibetaan te zijn afkomstig uit Nepal. Dat u zou aangeven te hebben getracht om doelbewust de Belgische autoriteiten te misleiden is bijzonder frappant. Dat u heden met uzelf in het reine wenst te komen is op zich wel lovenswaardig, doch dat u hier pas na ruim tien jaar en zeven verzoeken later mee op de proppen zou komen, is dan weer niet ernstig. Wat er ook van zij, daar u in het verleden niet om een leugen verleggen zat, ziet het CGVS geen reden om zomaar aan te nemen dat u nu wel de waarheid zou spreken. Mocht u immers daadwerkelijk Tibetaan zijn en om die reden uw land van herkomst zijn ontvlucht, is het niet duidelijk waarom u dit niet eens zou vermelden. De verschoning die u hiervoor aanhaalde, dat u geen Tibetaanse documenten had en op aanraden van “vrienden” en de smokkelaar verklaarde een Bhutanees te zijn (en ter staving daarvan zelfs valse documenten neerlegde), overtuigt geenszins. Op een verzoeker om internationale bescherming rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissarisgeneraal, zodat deze kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust en u meermaals werd geconfronteerd met het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 12 september 2018, p. 3-4). Dat u er jarenlang telkens voor opteerde om een fictief relaas op te hangen, eerder dan meteen schoon schip te maken, doet absoluut afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.”

Wat betreft zijn leugenachtige verklaringen in het kader van zijn voorgaande verzoeken om internationale bescherming stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij in het verleden foutieve gegevens heeft gebruikt uit angst en door de verhalen van kennissen en de smokkelaar en dat hij niet beter wist.

Er kan echter bezwaarlijk worden aangenomen dat verzoeker gedurende zijn verblijf in België sinds 3 april 2008 en nadat zowel door de commissaris-generaal als door de Raad werd vastgesteld dat aan de door hem voorgehouden Bhutaanse nationaliteit geen geloof kan worden gehecht, nooit beter zou hebben geweten. Verzoeker werd er bovendien bij ieder (volgend) verzoek om internationale bescherming op gewezen dat hij steeds de waarheid dient te vertellen, zodat zijn verschooning dat hij angst had en de Belgische asielinstanties misleidde op aanraden van kennissen en/of de smokkelaar, niet ernstig kan worden genomen. De commissaris-generaal stelt dan ook terecht vast dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker heden wél de waarheid zou vertellen en dat, integendeel, verzoekers eerdere pogingen om de Belgische asielinstanties doelbewust te misleiden afbreuk doen aan zijn algehele geloofwaardigheid.

2.3.2.7. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker geen enkel origineel, relevant document voorlegde ter staving van zijn identiteit, Tibetaanse origine, Chinese nationaliteit, vluchtrelaas en/of reisweg, hetgeen des te meer klemmt daar zijn verklaringen over de typische documenten van Tibetaanse vluchtelingen (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) gebrekkig zijn, terwijl zich aan het voorgaande nog toevoegt dat het voorgelegde attest van het "Bureau du Tibet" (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) slechts vermeldt dat verzoeker hier is langs geweest hetgeen niet zijn voorgehouden herkomst en/of nationaliteit kan bevestigen, alsmede dat het voorgelegde bewijs van zijn in Frankrijk ingediend verzoek om internationale bescherming niet als identiteitsbewijs kan gelden temeer daar hij in Frankrijk een andere geboorteplaats opgaf (Thulang Lasa, Tibet) dan hij heden ten aanzien van de Belgische asielinstanties voorhoudt (Mustang):

"Ten tweede legde u geen enkel origineel en relevant document neer ter staving van uw identiteit, uw Tibetaanse afkomst en/of Chinese nationaliteit, relaas noch reisweg. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, d.d. 31 mei 2018, p. 1), werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in de dit verzoek én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit, relaas en reisweg zo goed mogelijk te staven. U dan ook gevraagd naar stukken ter staving van uw identiteit en of herkomst, liet u echter vallen geen contacten meer te hebben in Nepal, doch merkte u op eigenlijk niet eens te hebben geprobeerd dergelijke stukken te bekomen. Wat er ook van zij, u stelde nooit een 'Green Book' te hebben gehad, doch beweerde er in België wel te hebben getracht één te bemachtigen, zij het opmerkelijk genoeg zonder succes. Uit toegevoegde informatie blijkt immers dat meer dan negentig procent van de Tibetaanse ballingen een 'Green Book' hebben en deze bovendien uitgereikt worden op basis van verklaringen. Daarnaast konden uw verklaringen over zo'n 'Green Book' niet overtuigen. U immers gevraagd wat zo'n boekje dan wel inhoudt stelde u nogal weinig afdoend dat het "een soort van Tibetaans paspoort (is), dat je Tibetaan bent" en gevraagd wat daar nog in stond antwoordde u als volgt: "Naam, geboortedatum alles staat erin. Ik las het niet aangezien ik het niet heb". Dat u hierover dusdanig weinig weet te vertellen is op zich al opvallend. Bovendien is een 'Green Book' een document van de Tibetaanse overheid in ballingschap dat wordt gebruikt om een bijdrage te betalen en om te stemmen bij de verkiezingen, in tegenstelling tot wat u beweert is het dus niet in eerste instantie een 'paspoort'. Het kan bovendien overal ter wereld (met uitzondering van de VRC) bij vertegenwoordigers van de Tibetaanse overheid verkregen worden. Dat u nooit een 'Green Book' hebt gehad en hierover zelfs foutieve verklaringen aflegt is dan ook een sterke indicatie dat u niet van Tibetaanse origine bent. Ook het attest uitgegeven door het Bureau du Tibet vermag niet deze appreciatie te wijzigen. Immers wordt hierop enkel vermeld dat u ginds bent langs geweest, doch geeft dit geenszins enig uitsluitel over uw identiteit of herkomst. Wat betreft het bewijs van uw verzoek om internationale bescherming in Frankrijk dient vermeld dat dergelijk stuk geenszins als identiteitsbewijs kan gelden. Dat u overigens in Frankrijk zou vermelden geboren te zijn in "Tulang Lhasa, Tibet", daar waar u ten aanzien van het CGVS heden beweerde in Mustang te zijn geboren is tekenend voor uw absoluut gebrek aan oprechtheid (CGVS, p. 3-5, 9, 13). **In ieder geval, het ontbreken van een geldig, origineel identiteitsbewijs houdt opnieuw een negatieve indicatie in met betrekking tot uw geloofwaardigheid, daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt."**

Waar verzoeker voorhoudt dat zijn verblijf als Tibetaanse banneling in Nepal wordt bevestigd door een aan zijn verzoekschrift gevoegd attest en door een foto van een paspoort van een persoon in Nepal bij wie hij zou hebben verbleven en waarvoor zijn ouders zouden hebben gewerkt, kan hij niet worden bijgetreden.

Het eerste document (verzoekschrift, stuk 3) betreft immers een kopie van een gecertificeerde Engelstalige vertaling van een Nepalees certificaat waarvan het origineel niet wordt voorgelegd. Aldus kunnen de Belgische asielinstanties niet de authenticiteit van het origineel document beoordelen.

Het voorgaande klemt des te meer omdat het voorgelegde document dateert van 9 augustus 2018, terwijl verzoeker pas op 12 september 2018 op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord inzake onderhavig, achtste verzoek om internationale bescherming zonder dat verzoeker enige verklaring geeft voor het pas middels onderhavig verzoekschrift voorleggen van dit document. Dit klemt des te meer daar verzoeker intussen reeds acht verzoeken om internationale bescherming indiende, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker terdege op de hoogte is van het belang van het voorleggen van (authentieke) documenten ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming. Tevens dient vastgesteld dat in het voorgelegde document tweemaal wordt gesteld dat verzoeker zou zijn geboren op 23 september 1990, terwijl verzoeker in het kader van onderhavig, achtste verzoek om internationale bescherming zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (notities van het persoonlijk onderhoud 12 september 2018, p. 8 en administratief dossier, stuk 13, verklaring 4) én in onderhavig verzoekschrift (p. 5) verklaart te zijn geboren op 23 augustus 1990. Gelet op het voorgaande, alsmede op het feit dat het voorgelegde document slechts een kopie betreft die door middel van allerhande knip- en plakwerk gemakkelijk manipuleerbaar is, kan aan dit document geen enkele bewijswaarde worden toegekend.

De foto van een paspoort (verzoekschrift, stuk 4) van een persoon van wie verzoeker in zijn verzoekschrift beweert dat hij er in Nepal bij verbleef en dat zijn ouders ervoor hebben gewerkt, is dermate onleesbaar dat dit document geenszins verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn Tibetaanse origine en/of zijn verblijf als Tibetaans balling in Nepal zou kunnen ondersteunen. Bovendien ontbeert een foto bewijswaarde wegens de manipuleerbaarheid ervan naar plaats, tijd en omstandigheden.

De overige stukken toegevoegd aan het verzoekschrift (stukken 5 en 6) bevatten slechts algemene informatie die geen betrekking heeft op de persoon van verzoeker en die bijgevolg niet volstaan om alsnog verzoekers voorgehouden identiteit, Tibetaanse origine, Chinese nationaliteit, verblijf als Tibetaanse banneling in Nepal, vluchtrelaas en/of reisweg alsnog aan te tonen.

2.3.2.8. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat (i) verzoekers kennis over de beweerde regio van herkomst van zijn ouders in Tibet gebrekkig is; (ii) verzoekers verklaringen over en zijn kennis van het leven als Tibetaan in ballingschap in Nepal eveneens gebrekkig zijn, waardoor hij niet aannemelijk maakt als Tibetaan in ballingschap in Nepal te hebben geleefd; (iii) verzoekers verklaringen over zijn reisweg dermate vaag en niet-doorleefd zijn dat verder afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden nationaliteit, herkomst en vluchtrelaas; (iv) verzoeker inzake zijn beweerde problemen als Tibetaanse balling in Nepal niet verder komt dan het opwerpen van blote beweringen en vage en tegenstrijdige verklaringen, zodat aan deze problemen geen geloof kan worden gehecht; (v) verzoekers kennis van de Tibetaanse taal en van Tibet op zich onvoldoende is om zijn Tibetaanse origine en/of zijn Chinese nationaliteit alsnog aannemelijk te maken daar hij deze kennis ook door zelfstudie of door overdracht door derden kan opdoen; en (vi) de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen (zie ook *supra*):

“Ten derde kon ook uw kennis over uw beweerde herkomstregio allerminst overtuigen. Zo verklaarde u dat uw ouders afkomstig waren uit Lhasa Thulang in Tibet en gevraagd wat u over uw regio van origine zou weten antwoordde u enkel “Ik hoorde Thulang Lhasa” en stelde u daar verder niet veel over te weten. Wat meer is, u de mogelijkheid geboden alles te vertellen wat u wist kon u enkel aangeven dat “Er is de Potala in Lhasa, Lhasa is de hoofdstad van Tibet”. U kende bij uitbreiding geen enkel andere plaats bij naam, noch had u eigenlijk enige informatie over Tibet. U had hoe dan ook geen idee of Tibetanen eigenlijk de Chinese nationaliteit bezitten en wist bij uitbreiding niets te vertellen over China. U wist niet exact wanneer uw ouders Tibet zouden hebben verlaten, noch had u enig idee langs waar men zou zijn gereisd. Dat u overigens in het verleden steevast beweerde dat uw moeder van Nepalese origine zou zijn, ontkende u dan weer. U had verder geen weet welke documenten uw ouders in Tibet zouden hebben gehad, noch had u enig idee wat een ‘hukou’ (vestigingsboekje), nochtans essentieel, zou zijn. De verschoning die u hiervoor aanhaalt, als zou u hier niet veel over weten daar u er nooit woonde, overtuigt geenszins (CGVS, p. 7-9). Immers kan redelijkerwijs worden verwacht dat u zich enigszins zou interesseren in de plek waar de roots van u en uw familie zouden liggen en bovendien verklaarde u in Nepal regelmatig met Tibetanen in contact te zijn gekomen. Dat u hierover dan ook amper iets weet te vertellen overtuigt niet (CGVS, p. 13).

Ten vierde slaagde u er evenmin in uw leven in Nepal als Tibetaan in ballingschap aannemelijk te maken. Zo verklaarde u nooit documenten te hebben gehad in Nepal en u gevraagd of uw ouders zich ooit registreerden als vluchteling in Nepal antwoordde u vreemd genoeg dat u hier eigenlijk geen weet van had. U dan ook gepolst of zij iets van documenten zouden hebben gehad zou u daarenboven aan toevoegen dat u dat “Niet gezien hebt” daar u “Klein was”, hetgeen nogal weinig afdoend was.

In ieder geval, u dan ook gepolst over welke documenten Tibetaanse vluchtelingen in Nepal kunnen beschikken stelde u enkel 'Green Book', doch niets meer. Hoe dan ook blijkt uit toegevoegde informatie dat Tibetanen die voor 1989 in Nepal aankwamen wel verblijfsdocumenten kregen. Bovendien blijkt uit dezelfde informatie dat de zogenaamde Refugee Card of Refugee Certificate uitgereikt door de Nepalese overheid aan Tibetaanse vluchtelingen van 1972 tot 1989 nog steeds verlengd kan worden. Hoewel u zelf deze kaart niet kan verkregen hebben gezien uw beweerde leeftijd, moeten er in de Tibetaanse gemeenschap waarin u circuleerde ongetwijfeld personen geweest zijn die eerder in Nepal aankwamen (zoals uw ouders) en nog steeds in het bezit waren van zo'n kaart. Dat u de naam van dit document dan ook zou ontglippen is bevreemdend. Wat meer is, u dan ook gevraagd naar de stappen die Tibetaanse vluchtelingen in Nepal zouden kunnen ondernemen stelde u dat velen onder hen naar het 'Reception Centre Nelen Khang' zouden gaan. U dan logischerwijs ook gepolst of u met hen contact zou hebben opgenomen stelde u vreemd genoeg dat u "er heen ging, meer ik bleef er niet. Ging gewoon kijken". Daar uit dezelfde informatie blijkt dat het Tibetan Reception Centre of Nelen Khang in Kathmandu de ultieme bestemming is voor Tibetanen die op illegale wijze de grens met Nepal hebben overgestoken, overtuigt uw bewering hen nooit om hulp te hebben gevraagd allerm minst. U stelde daarnaast dan wel eens te hebben getracht in "een kantoor" een Nepalese identiteitskaart te verkrijgen, alsook richting een Tibetaans vluchtelingenkamp te zijn getrokken, maar dat u dan ook zou aangeven dat er naast deze geen andere hulpmogelijkheden bestaan is eigenlijk niet ernstig. Dient nog aan te worden toegevoegd dat uit toegevoegde informatie blijkt dat de meeste Tibetanen sinds de jaren negentig India als eindbestemming hebben gezien het feit dat India wel verblijfsdocumenten uitreikt aan Tibetanen, dat Tibetanen er legaal en langdurig kunnen verblijven en er over heel wat rechten beschikken. Dat u ondanks meerdere bezoeken aan India ervoor opteerde een illegaal bestaan te leiden in Nepal is niet aannemelijk (CGVS, p. 10-20).

Ten vijfde spreekt ook uw reisweg uw beweringen verder tegen. Vooreerst legde u immers geen enkel stuk neer ter staving van uw reisweg (supra). U wist verder uw vertrek uit Nepal of uw aankomst in België niet beter te plaatsen dan "Einde van het jaar 2007" en "2008". Wanneer precies, wist u niet. U beweerde vanuit Nepal richting Calcutta te zijn gereisd, maar gevraagd naar plaatsen die u onderweg zou passeren kon u er slechts twee bij naam noemen. U beweerde de grens te zijn overgestoken met een vals Nepalees paspoort, doch kon u hierover eigenlijk amper iets kwijt. U had geen idee welke naam, geboortedatum en geboorteplaats werden vermeld, noch had u weet van eventuele visa in het paspoort. Zelfs wanneer u naar de kleur werd gepolst antwoordde u nogal weinig overtuigend "Soort groen, denk ik". U stelde verder vanuit Calcutta de boot te hebben genomen, maar gevraagd van waar u de boot nam antwoordde u slechts "Ik bleef er niet lang, er is een klein hotel". Waar dat was, wist u niet. U had verder geen idee welke boot u had genomen, noch wist u ook nog maar één iets noemenswaardig over die boot te vertellen. Wie nog op de boot zat kon u niet beter omvatten dan "Ze leken Indiërs. Of Bangladesh of gelijkaardig". U verder gevraagd naar waar de boot u zou hebben gebracht antwoordde u nogal vaag "We stopten in Turkije, of zoiets", maar waar precies wist u niet. In ieder geval, u reisde vanuit Turkije verder richting België, doch slaagde er niet ook nog maar één land op te noemen die u onderweg passeerde (CGVS, p. 16-17). **Dat u over een dusdanig ingrijpende gebeurtenis niet meer zou kunnen vertellen dan bovenstaande is opmerkelijk en doet vermoeden dat u op een andere manier, langs een andere weg en met andere documenten bent gereisd dan u beweert.**

Tot slot kan nog worden opgemerkt dat u aangaf in Nepal een moeilijk leven te hebben wegens uw Tibetaanse afkomst en/of uw illegaal verblijf aldaar. Aangezien daar geen enkel geloof aan wordt gehecht, komen ook uw problemen die daaraan zijn gelinkt niet geloofwaardig over. Hoe dan ook konden uw verklaringen an sich amper overtuigen. Vooreerst wist u de problemen die u zou hebben gekend niet te staven, waardoor dit in wezen niets meer dan een blote bewering blijkt. Hoe dan ook is het opmerkelijk dat u de problemen die u in Nepal met de autoriteiten en/of de bevolking nooit eerder zou hebben vermeld. Zo verklaarde u gepest te worden wegens het dragen van Tibetaanse kledij en te worden gevisieerd door de Nepalese autoriteiten. Vreemd genoeg verklaarde u echter wanneer u werd gepolst naar de problemen met de Nepalese autoriteiten daar eigenlijk nooit problemen mee te hebben gehad. U verklaarde slechts één maal te zijn tegengehouden, doch verder niet met hen in aanvaring te zijn gekomen. Opmerkelijk genoeg zou u daar nog aan toevoegen eigenlijk ook door hen te worden geslagen, al leek u zich niet meer te herinneren wanneer dat was. U stelde verder evenmin de verjaardag van de Dalai Lama te kunnen vieren in Nepal, doch gaf u toe zijn verjaardag niet exact te kunnen plaatsen (CGVS, p. 18-19). Dergelijke vage verklaringen overtuigen niet. Te meer u al die jaren in Nepal beweerde te hebben gewoond, doch weinig gehaast leek om te vertrekken, ondermijnt dergelijke laattijdigheid uw geloofwaardigheid enkel verder. Met betrekking tot uw vrees een levenslange gevangenisstraf te krijgen in geval van terugkeer naar Tibet, VRC, dient tot slot opgemerkt te worden dat er geen geloof kan gehecht worden aan deze vrees gezien u er niet in slaagde aannemelijk te maken de Chinese nationaliteit te bezitten. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat u onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de

Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat de vaststelling dat u kennis heeft van de Tibetaanse taal onvoldoende is om te concluderen dat u van Tibetaanse afkomst bent en de Chinese nationaliteit hebt. Uit toegevoegde informatie blijkt dat er in Nepal ook talen behorend tot de Tibetaanse taalgroep gesproken worden. Het is voorts ook mogelijk dat u op andere manieren de Tibetaanse taal hebt aangeleerd, zoals door contacten met personen van de Tibetaanse gemeenschap. De beperkte kennis die u hebt van Tibet kan eveneens verworven of aangeleerd zijn door middel van dergelijke contacten, bronnen op het internet of andere bronnen.

[...]

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is."

Dienaangaande komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan te beweren dat de situatie van Tibetanen in Nepal problematisch is, dat Tibetanen er het slachtoffer worden van discriminatie, dat Tibetanen het slachtoffer zijn "van deportaties, reisbeperkingen of beperkingen op hun bewegingsvrijheid, etc. door het feit dat zij het 'buitenlandersstatuut' bezitten", dat Tibetanen niet beschikken over dezelfde rechten als Nepalese burgers (zoals wat betreft grondbezit en het uitoefenen van publieke functies), dat de lokale autoriteiten er niet in slagen om de veiligheid van de Tibetanen te garanderen. Hij verwijst hiertoe naar algemene informatie (verzoekschrift, stukken 5 en 6). Het louter verwijzen naar algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon volstaat evenwel niet om de door verzoeker aangevoerde vrees voor vervolging alsnog *in concreto* aannemelijk te maken en/of om de motieven uit de bestreden beslissing die betrekking hebben op verzoekers persoonlijke situatie te weerleggen. Uit deze motieven blijkt bovendien dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden Tibetaanse origine, zijn Chinese nationaliteit en/of zijn verblijf als Tibetaanse banneling in Nepal. Enkel wijzen op de – volgens verzoeker – precarie situatie van Tibetanen in Nepal volstaat uiteraard niet om deze motieven te weerleggen. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden Tibetaanse origine, zijn Chinese nationaliteit en/of zijn verblijf als Tibetaanse banneling in Nepal, maakt hij evenmin aannemelijk dat hij ingeval van terugkeer naar Nepal onmiddellijk zal worden gearresteerd, gefolterd en/of mishandeld wanneer men op de hoogte zou komen het feit dat hij asiel heeft aangevraagd in Europa, zoals hij in onderhavig verzoekschrift voorhoudt.

2.3.2.9. Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er geenszins in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.3.2.10. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.11. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient erop gewezen dat voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus een verwijzing naar de algemene toestand in een bepaald land of bepaalde regio niet kan volstaan doch dat hij enig verband met zijn persoon aannemelijk moet maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in het land en de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van het hoger vastgestelde leugenachtige karakter van zijn verklaringen omtrent zijn herkomst, nationaliteit en vluchtrelaas zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien mei tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER